DOMSTOLENS DOM (Sjette Afdeling)

9. januar 2003 *

I sag C-157/00,

Den Hellenske Republik ved V. Kontolaimos og I.K. Chalkias samt C. Tsiavou, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg,

sagsøger,

mod

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved M. Condou-Durande, som befuldmægtiget, og med valgt adresse i Luxembourg,

sagsøgt,

* Processprog: græsk.

angående en påstand om delvis annullation af Kommissionens beslutning 2000/216/EF af 1. marts 2000 om at udelukke visse udgifter, som medlemsstaterne har afholdt for Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL), Garantisektionen, fra EF-finansiering (EFT L 67, s. 37), for så vidt som den vedrører Den Hellenske Republik,

har

DOMSTOLEN (Sjette Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, J.-P. Puissochet, og dommerne R. Schintgen (refererende dommer), C. Gulmann, F. Macken og N. Colneric,

generaladvokat: S. Alber
justitssekretær: ekspeditionssekretær L. Hewlett,

på grundlag af retsmøderapporten,

efter at parterne har afgivet mundtlige indlæg i retsmødet den 28. februar 2002,

og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse den 16. april 2002,

afsagt følgende

Dom

1 Ved stævning indleveret til Domstolens Justitskontor den 27. april 2000 har Den Hellenske Republik i medfør af artikel 230, stk. 1, EF anlagt sag med påstand om delvis annullation af Kommissionens beslutning 2000/216/EF af 1. marts 2000 om at udelukke visse udgifter, som medlemsstaterne har afholdt for Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL), Garantisektionen, fra EF-finansiering (EFT L 67, s. 37, herefter »den anfægtede beslutning«), for så vidt som den vedrører Den Hellenske Republik.

2 Den Hellenske Republik har nedlagt påstand om annullation af den anfægtede beslutning, for så vidt som Kommissionen heri har afvist at lade EUGFL afholde følgende udgifter:

— 339 028 666 GRD for eksportrestitutioner på grund af utilstrækkelig kontrol med eksporterede varer

— 659 967 504 GRD for frugt og grøntsager på grund af utilstrækkelig kontrol og mangler ved behandlingen af sagerne vedrørende rydning af fersken- og nektarintræer

— 1 966 954 869 GRD for frugt og grøntsager på grund af utilstrækkelig kontrol og manglende overholdelse af den minimumspris, der skal betales producenterne i forbindelse med forarbejdning af ferskner.

3 Begrundelserne for de pålagte finansielle korrektioner er gengivet i den sammenfattende rapport nr. VI/10529/99 af 27. oktober 1999 om resultaterne af kontrollen i forbindelse med regnskabsafslutningen for EUGFL, Garantisektionen, i henhold til artikel 5, stk. 2, litra c), i forordning (EØF) nr. 729/70 for så vidt angår eksportrestitutioner, frugt og grøntsager, dyrepræmier, miljøforanstaltninger i landbruget, finansrevision, markafgrøder, hør og hamp (herefter den »sammenfattende rapport«).

Den finansielle korrektion for eksportrestitutioner

4 Det fremgår af den sammenfattende rapport, at EUGFL's kontrollører under kontrolbesøg i Grækenland bemærkede, at kontrollen med varer, der skulle udføres — selv om den hyppigt blev foretaget — ikke var rettet mod kvaliteten. Det blev konstateret, at toldstederne, navnlig i Thessaloníki og Skydra (Grækenland), ikke rådede over tilstrækkelige faciliteter til at kunne foretage kontrollerne under rimelige forhold, at kontrollerne blev foretaget på læssede køretøjer, og at de kun delvist blev foretaget. Der var endvidere intet tilsyn med kontrollernes kvalitet eller med deres regionale eller nationale indberetning. Der kunne ikke gennemføres nogen efterfølgende vurdering af kontrollernes kvalitet på grundlag af kontrolrapporterne, idet disse ikke var standardiserede.

5 Kommissionen besluttede herefter at pålægge en finansiel korrektion på 5% af de udgifter, som Den Hellenske Republik havde anmeldt til finansiering med hensyn til eksportrestitutioner.

Første anbringende

Parternes argumenter

6 Den græske regering har med sit første anbringende gjort gældende, at Kommissionen har anlagt en urigtig fortolkning og anvendelse af Rådets forordning (EØF) nr. 386/90 af 12. februar 1990 om kontrol i forbindelse med udførsel af landbrugsprodukter, der giver ret til udbetaling af restitutioner eller andre beløb (EFT L 42, s. 6), og af Kommissionens forordning (EF) nr. 2221/95 af 20. september 1995 om gennemførelsesbestemmelser til forordning nr. 386/90 (EFT L 224, s. 13) samt en urigtig vurdering af de faktiske omstændigheder.

7 Regeringen har anført, at artikel 2 og 3 i forordning nr. 386/90 blot pålægger medlemsstaternes toldmyndigheder at foretage fysisk kontrol med hensyn til ca. 5% af udførselsangivelserne for landbrugsprodukter, der giver ret til eksportrestitutioner, men ikke fastsætter de kvalitetskriterier, som kontrollen skal opfylde. Endvidere fastsætter artikel 5, stk. 1, i forordning nr. 2221/95 på ingen nogen måde de kvalitative krav til den fysiske kontrol, der skal foretages, men begrænser sig til at angive de handlinger, der er nødvendige for at fastslå, om der er overensstemmelse mellem udførselsangivelsen og den vare, der skal udføres, hvad angår dennes mængde, art og kendetegn. Hvad angår artikel 7 i forordning nr. 2221/95 kræver den blot, at der træffes foranstaltninger til at sikre, at det på ethvert tidspunkt kan afgøres, om den samlede kontrolsats på 5% er nået, og at der udfærdiges en detaljeret kontrolrapport. Det kvalitetskriterium, som Kommissionen har påberåbt sig med henblik på at pålægge den omtvistede finansielle korrektion, er således ubegrundet.

8 Med hensyn til vurderingen af de faktiske omstændigheder har den græske regering gjort gældende, at den fysiske kontrol med de udførte varer, i modsætning til hvad Kommissionen har anført, i Grækenland er blevet gennemført i overensstemmelse med de gældende fællesskabsbestemmelser og under

hensyn til Kommissionens krav. De af inspektørerne foretagne kontroller skete under tilsyn af overordnede med rang af direktører, og udførselsangivelsen blev påført anmærkning om kontrollen; de data, som godtgjorde, at udførselsangivelsen svarede til de udførte varer, blev obligatorisk trykt på dokumentet for den fysiske udførselskontrol, og de personer, der varetog efterprøvelsen af oplysningerne i udførselsangivelserne, anvendte de midler, der blev stillet til deres disposition — såsom vejefaciliteter — under deres kontrol. I øvrigt er det kontroludstyr og de kontrolstrukturer, Kommissionen påstår er utilstrækkelige, blevet gjort til genstand for en reform i forbindelse med Fællesskabets program »Told 2000«. Desuden har de berørte tjenestegrene i 1996 og i 1999 modtaget cirkulærer med klare og præcise retningslinjer for de procedurer, der skal følges under kontrollerne. Toldstedet i Skydra fulgte således cirkulæret i 1996. Det fremgår desuden af brevvekslingen med Kommissionen, at Kommissionen fandt, at den kontrol, der blev foretaget i Grækenland, var tilfredsstillende, og at kontrollens hyppighed var særlig høj.

9 Kommissionen har anført, at hovedbegrundelsen for den pågældende finansielle korrektion er, at der mangler faciliteter, som er uundværlige for gennemførelsen af en pålidelig kontrol, der opfylder de kriterier, som med tilstrækkelig klarhed fremgår af forordning nr. 386/90 og nr. 2221/95 og særligt af bilaget til forordning nr. 2221/95. De undersøgelser, som Kommissionens tjenestegrene gennemførte, ledte Kommissionen til den konklusion, at tilrettelæggelsen af kontrollen i Grækenland ikke opfyldte de krav, der er fastsat i forordning nr. 2221/95, navnlig i bilaget hertil.

10 Kommissionen har tilføjet, at det med henblik på at sikre kvaliteten af kontrollen ikke er tilstrækkeligt at indføre en simpel hierarkisk overvågning, men at der skal indføres et internt system til kontrol af toldstederne samt mekanismer, der nationalt kan sikre en vis ensartethed i kontrollernes kvalitet. Det cirkulære, som de græske myndigheder tilsendte toldstederne i 1996, blev desuden først anvendt efter den 1. januar 1999, altså efter den periode, som den finansielle korrektion vedrører.

Domstolens bemærkninger

11 Hvad for det første angår de retsforskrifter, der finder anvendelse, og deres fortolkning bemærkes dels, at det følger af Domstolens praksis, at artikel 8, stk. 1, i Rådets forordning (EØF) nr. 729/70 af 21. april 1970 om finansiering af den fælles landbrugspolitik (EFT 1970 I, s. 196), som ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 1287/95 af 22. maj 1995 (EFT L 125, s. 1, herefter »forordning nr. 729/70«), pålægger medlemsstaterne en generel forpligtelse til at træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de af EUGFL finansierede foranstaltninger virkelig er blevet gennemført og på behørig måde, for at forhindre og forfølge uregelmæssigheder og for at gennemføre tilbagebetaling af beløb, der er udbetalt med urette på grund af uregelmæssigheder eller forsømmelser, selv om den konkrete fællesskabsretsakt ikke udtrykkeligt foreskriver vedtagelse af en bestemt kontrolforanstaltning. Dels følger det af denne bestemmelse, set i sammenhæng med den forpligtelse til loyalt samarbejde med Kommissionen, som er indført ved EF-traktatens artikel 5 (nu artikel 10 EF), at medlemsstaterne, navnlig for så vidt angår spørgsmålet om en forskriftsmæssig anvendelse af Fællesskabets midler, er forpligtet til at indføre et system med administrativ kontrol og kontrol på stedet, der gør det muligt at sikre en korrekt overholdelse af de materielle og formelle betingelser for ydelsen af de pågældende præmier (dom af 11.1.2001, sag C-247/98, Grækenland mod Kommissionen, Sml. I, s. 1, præmis 81).

12 Heraf følger, at selv hvis det antages, at forordning nr. 386/90 og nr. 2221/95 — som den græske regering har anført — ikke indeholder nogen særlige krav til kvaliteten af den kontrol, der skal gennemføres, er medlemsstaterne ikke desto mindre forpligtede til at træffe alle nødvendige foranstaltninger til at sikre, at kontrollen ikke efterlader nogen tvivl om lovligheden af de udgifter, der afholdes af EUGFL. Medlemsstaterne skal derfor sørge for, at den kontrol, der foretages, er af en sådant kvalitet, at der ikke kan rejses kritik deraf.

13 Det skal tilføjes, at bilaget til forordning nr. 2221/95 samt artikel 3, stk. 3, i forordning nr. 386/90, som generaladvokaten har anført i punkt 27 og 28 i forslaget til afgørelse, fastsætter den måde, hvorpå visse fysiske kontroller skal gennemføres, og således indeholder kvalitative kriterier, som kontrollerne skal opfylde.

14 Det første anbringendes første led bør herefter forkastes som ubegrundet.

15 Hvad for det andet angår Kommissionens vurdering af de faktiske omstændigheder bemærkes, at EUGFL udelukkende finansierer interventioner, der foretages efter Fællesskabets regler inden for rammerne af de fælles markedsordninger for landbruget (jf. dom af 6.3.2001, sag C-278/98, Nederlandene mod Kommissionen, Sml. I, s. 1501, præmis 38). Det påhviler herved Kommissionen at godtgøre, at der foreligger en tilsidesættelse af disse regler. Følgelig er Kommissionen forpligtet til at begrunde sin beslutning, hvis der heri fastslås manglende kontrol eller mangler ved den kontrol, som vedkommende medlemsstat har gennemført (jf. dommen i sagen Nederlandene mod Kommissionen, præmis 39).

16 Imidlertid påhviler det ikke Kommissionen udtømmende at godtgøre, at medlemsstaternes kontrolforanstaltninger er utilstrækkelige, eller at de tal, som de har meddelt, er urigtige, men at fremlægge bevis for, at den har en begrundet og rimelig tvivl med hensyn til disse kontrolforanstaltninger eller disse tal (jf. dommen i sagen Nederlandene mod Kommissionen, præmis 40).

17 Denne lempelse af beviskravet til Kommissionen skyldes, at medlemsstaten har bedre adgang til at indsamle og kontrollere de oplysninger, der er nødvendige for afslutningen af EUGFL-regnskaberne, og at medlemsstaten følgelig skal føre det mere detaljerede og fuldstændige bevis for, at dens tal er rigtige, og efter omstændighederne for, at Kommissionens beregninger er forkerte (jf. dommen i sagen Nederlandene mod Kommissionen, præmis 41).

18 Den pågældende medlemsstat kan ikke afkræfte Kommissionens konstateringer ved simple påstande, som ikke underbygges af elementer, der godtgør eksistensen af et pålideligt og funktionsdygtigt kontrolsystem. Såfremt medlemsstaten ikke fører bevis for, at Kommissionens konstateringer er urigtige, udgør disse forhold,

der kan give anledning til alvorlig tvivl med hensyn til indførelsen af et passende og effektivt system af foranstaltninger til overvågning og kontrol (dom af 28.10.1999, sag C-253/97, Italien mod Kommissionen, Sml. I, s. 7529, præmis 7).

19 I den foreliggende sag bemærkes, at den græske regering, selv om den har anført de foranstaltninger, den har truffet med henblik på at besvare de forskellige kritikpunkter, som Kommissionen har fremført i den sammenfattende rapport, stadig mangler at godtgøre, hvorledes disse foranstaltninger faktisk har afhjulpet de mangler, som Kommissionen konstaterede.

20 Den græske regering har ikke godtgjort, i hvilket omfang det forhold, at der udpeges en person til at overvåge de foretagne kontroller, har medført, at kvaliteten af kontrollerne er blevet forbedret.

21 Det forhold, at der blev tilsendt cirkulærer til de forskellige toldsteder i 1996 og 1999 med retningslinjer for de procedurer, der skulle følges under kontrollerne, kan ikke i sig selv udgøre en sikkerhed for, at kontrollerne faktisk er foretaget i overensstemmelse med disse retningslinjer.

22 Med hensyn til toldstedet i Skydra fremgår det af dokumenter, som Kommissionen har fremlagt, og som den græske regering ikke har anfægtet, at toldstedet ikke anvendte cirkulæret af 1996 før efter udgangen af 1998 og derfor efter den periode, som den omtvistede finansielle korrektion vedrører. Heraf følger, at den græske regering ikke har bevist, at Kommissionens konstateringer er urigtige.

23 Med hensyn til det cirkulære, som de græske myndigheder tilsendte toldstederne i 1999, er det tilstrækkeligt at bemærke, at cirkulæret, når henses til dets udstedelsesdato, ikke har kunnet have nogen indflydelse på den kontrol, der blev foretaget i 1996-1998.

24 Med hensyn til, at der ikke er passende infrastrukturer til at foretage tilfredsstillende fysiske kontroller, der opfylder de kvalitetskrav, der følger af fællesskabsbestemmelserne, har den græske regering begrænset sig til at anføre, at der vil blive truffet foranstaltninger til forbedring af de pågældende infrastrukturer i forbindelse med programmet »Told 2000«. Den græske regering har ikke bestridt, at forskellige toldsteder, således som Kommissionen gjorde gældende under den mundtlige forhandling, ikke fysisk var i stand til f.eks. at aflæsse et køretøj med henblik på at kontrollere de transporterede varer.

25 Den græske regering har heller ikke som svar på Kommissionens klagepunkt om, at der ikke forelå dokumenter, der kunne bevise, at kontrollerne faktisk var foretaget, fremlagt nogen beviser, der kan godtgøre, at sådanne dokumenter foreligger.

26 Under hensyn til det ovenfor anførte bør det fastslås, at det første anbringendes andet led er ubegrundet.

27 Det første anbringende bør derfor forkastes som ubegrundet.

Andet anbringende

Parternes argumenter

28 Den græske regering har til støtte for sit andet anbringende vedrørende tilsidesættelse af artikel 5, stk. 2, litra c), i forordning nr. 729/70 og tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet gjort gældende, at der under hensyn til bilag 2 til

Kommissionens dokument nr. VI/5330/97 af 23. oktober 1997 om »retningslinjer for beregning af de finansielle følger ved udarbejdelsen af beslutningen om regnskabsafslutning for EUGFL, Garantisektionen« (herefter »dokument nr. VI/5330/97«), skal sondres mellem hovedkontroller, der er fysiske og administrative efterprøvelser af de væsentlige dele af ansøgningerne om eksportrestitutioner, og støttekontroller, der består af administrative operationer, der er nødvendige for at behandle ansøgningerne korrekt. Kommissionen bør kun foretage en standardkorrektion, såfremt en kontrol, der udtrykkeligt er foreskrevet i EF-retsakter, eller som er absolut nødvendig for at sikre gennemførelsen af disse, ikke er foretaget korrekt. Den omstændighed, at en kontrolprocedure ikke er perfekt, kan ikke i sig selv begrunde anvendelsen af en finansiel korrektion, idet ethvert kontrolsystem kan forbedres. Kommissionen skal faktisk godtgøre, at der foreligger en væsentlig passivitet ved anvendelsen af fællesskabsreglerne, og at denne passivitet udsætter EUGFL for en reel tabsrisiko. Denne fortolkning støttes af ordlyden af artikel 5, stk. 2, litra c), i forordning nr. 729/70.

29 Regeringen har anført, at Kommissionen i nærværende sag ikke har konstateret nogen alvorlig passivitet, der udgør en tilsidesættelse af fællesskabsbestemmelserne og begrunder den omtvistede finansielle korrektion. Den undersøgelse, som Kommissionen har gennemført, har desuden ikke frembragt nogen oplysninger, der gør det muligt at fastslå størrelsen af EUGFL's tabsrisiko. Det er derfor umuligt at efterprøve, om den anvendte korrektionssats står i forhold til risikoen.

30 Den græske regering har desuden gjort gældende, at selv om en standardkorrektion på 5% er begrundet, når alle hovedkontrollerne er gennemført, men deres antal, hyppighed eller grundighed ikke svarer til kravene i fællesskabsbestemmelserne, og det således med rimelighed kan konkluderes, at kontrollerne ikke giver sikkerhed for betalingernes retmæssighed, og at tabsrisikoen for EUGFL derfor er reel, er standardkorrektionen ubegrundet, når Kommissionen, som i denne sag, har erkendt, at antallet og hyppigheden af de fysiske kontroller samt de betingelser, hvorunder de blev foretaget, forekommer tilfredsstillende.

31 Den pågældende finansielle korrektion skal derfor annulleres eller i det mindste nedsættes til 2% af eksportrestitutionerne på de udførte varer, der er behandlet af de pågældende toldsteder.

32 Kommissionen har anført, at de fysiske kontroller, Grækenland foretog i den omhandlede periode, på grund af deres ringe kvalitet ikke gav tilstrækkelig sikkerhed for beskyttelsen af EUGFL's midler. Den gjorde ved skrivelse af 24. november 1998 den græske regering opmærksom på, at den ikke var i stand til direkte at fastslå de konstaterede manglers indvirkning på EUGFL, fordi der ikke forelå parametre, der kunne kontrolleres og måles. Kommissionen valgte derfor at foreslå en standardkorrektion i overensstemmelse med de retningslinjer, der fremgår af dokument nr. VI/5330/97, og anvendte en sats, der — i betragtning af den høje risiko for tab på grund af kontrollens utilstrækkelige kvalitet — var begrundet.

Domstolens bemærkninger

33 Indledningsvis bemærkes, at artikel 5, stk. 2, litra c), i forordning nr. 729/70 bestemmer følgende:

»Efter høring af Fondskomitéen

[...]

c) træffer Kommissionen beslutning om, hvilke udgifter der skal udelukkes fra [...] fællesskabsfinansiering, hvis den konstaterer, at udgifter ikke er afholdt i overensstemmelse med fællesskabsreglerne.

Forud for enhver beslutning om afvisning af finansiering skal de resultater, som Kommissionen når frem til ved sin efterprøvning, samt den pågældende medlemsstats svar foreligge i form af skriftlige meddelelser, hvorefter de to parter forsøger at blive enige om, hvilke konsekvenser der skal drages.

Hvis parterne ikke kan blive enige, kan medlemsstaten anmode om, at der indledes en forligsprocedure inden for en frist på fire måneder; der udarbejdes en rapport om resultaterne af denne procedure, som meddeles Kommissionen og gennemgås af denne, inden der træffes afgørelse om afvisning af finansiering.

Kommissionen anslår de beløb, der skal udelukkes, især på baggrund af det regelstridige forholds omfang. Kommissionen tager i denne forbindelse hensyn til overtrædelsens art og alvor samt den økonomiske skade, der er påført Fællesskabet.

En afvisning af finansiering kan ikke vedrøre udgifter, der er afholdt mere end 24 måneder forud for den dato, hvor Kommissionen skriftligt meddelte den pågældende medlemsstat resultaterne af sin efterforskning. Denne bestemmelse finder dog ikke anvendelse på de finansielle konsekvenser, der skal drages

— af uregelmæssigheder som omhandlet i artikel 8, stk. 2

— på grund af statsstøtte eller overtrædelser, som de i traktatens artikel 93 og 169 omhandlede procedurer er indledt for.«

34 Det bemærkes for det andet, at dokument nr. VI/5330/97 sondrer mellem hovedkontroller og støttekontroller og bestemmer, at der kan anvendes en korrektion på 5%, når de forskellige hovedkontroller er gennemført, men deres antal, hyppighed eller grundighed ikke svarer til kravene i fællesskabsbestemmelserne.

35 I modsætning til, hvad den græske regering har gjort gældende, er kriteriet om kontrollens grundighed, der henviser til de kvalitetskrav, der er omhandlet i fællesskabsbestemmelserne, ikke opfyldt i det foreliggende tilfælde, som det fremgår af denne doms præmis 19-25.

36 For så vidt som de fysiske kontrollers kvalitet er af afgørende betydning for det kontrolsystem, der skal indføres for at sikre retmæssigheden af EUGFL's udgifter, bemærkes det, at Kommissionen med rimelighed kunne konkludere, at der forelå en væsentlig risiko for tab for EUGFL, og pålægge den omtvistede standardkorrektion uden at tilsidesætte artikel 5, stk. 2, litra c), i forordning nr. 729/70 eller retningslinjerne i dokument nr. VI/5330/97.

37 Det bemærkes, at ifølge fast retspraksis kan Kommissionen nægte at lade EUGFL overtage samtlige de afholdte udgifter, hvis den konstaterer, at der ikke foreligger tilstrækkelige kontrolmekanismer (jf. bl.a. dom af 18.5.2000, sag C-242/97, Belgien mod Kommissionen, Sml. I, s. 3421, præmis 122). Heraf følger, at Kommissionen i den foreliggende sag ikke har tilsidesat proportionalitetsprincippet ved at pålægge en standardkorrektion på kun 5% af de udgifter, Den Hellenske Republik havde anmeldt til finansiering af eksportrestitutioner, idet de kontroller, som de græske myndigheder havde foretaget, ikke opfyldte kravene i fællesskabsbestemmelserne.

38 Det andet anbringende bør derfor forkastes som ubegrundet.

Tredje anbringende

Parternes argumenter

39 Den græske regering har til støtte for sit tredje anbringende om, at Kommissionen savnede hjemmel til at foretage den omtvistede standardkorrektion og tilsidesatte retssikkerhedsprincippet, gjort gældende, at den beregning, Kommissionen foretog for at afgøre, hvilken periode den finansielle korrektion skulle omfatte, var vilkårlig og ikke hvilede på nogen retsakter. Regeringen har anført, at det følger af artikel 5, stk. 2, litra c), i forordning nr. 729/70, at Kommissionen, når den anslår de beløb, der skal udelukkes fra fællesskabsfinansiering, skal tage hensyn til de udgifter, der er afholdt af den pågældende medlemsstat indtil den dato, hvor Kommissionen skriftligt meddelte resultaterne af efterprøvningerne af deres overensstemmelse med fællesskabsreglerne, idet den finansielle korrektion ikke kan vedrøre udgifter, der er afholdt mere end 24 måneder før denne skriftlige meddelelse. En finansiel korrektion, der strækker sig over en periode, der begynder 24 måneder før denne skriftlige meddelelse og slutter på det tidspunkt, hvor den pågældende medlemsstat træffer de foranstaltninger, der er nødvendige for at afhjælpe de konstaterede mangler, er derfor vilkårlig og uhjemlet.

40 Denne fortolkning støttes dels af ordlyden af artikel 8, stk. 1, i Kommissionens forordning (EF) nr. 1663/95 af 7. juli 1995 om gennemførelsesbestemmelser til forordning nr. 729/70, for så vidt angår proceduren for regnskabsafslutning for EUGFL, Garantisektionen (EFT L 158, s. 6), hvoraf det fremgår, at Kommissionens skriftlige meddelelse af resultaterne af efterprøvningerne ud over de foranstaltninger, der skal træffes, skal indeholde en vurdering af de udgifter, der kan udelukkes fra finansiering, dels af den omstændighed, at Kommissionen kun havde kompetence til at pålægge finansielle korrektioner for en periode, der

strækker sig indtil den dato, hvor de korrigerende foranstaltninger, som den pågældende medlemsstat træffer, træder i kraft, efter at ændringen af bestemmelsen ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2245/1999 af 22. oktober 1999 (EFT L 273, s. 5) var trådt i kraft den 30. oktober 1999.

41 Kommissionen har gjort gældende, at hverken artikel 5 i forordning nr. 729/70 eller artikel 8, stk. 1, i forordning nr. 1663/95 er til hinder for anvendelsen af en finansiel korrektion vedrørende en periode, der strækker sig ud over datoen for den skriftlige meddelelse, idet denne korrektion — som i den foreliggende sag — hviler på konstateringer, der er foretaget inden for de 24 måneder, der ligger forud for meddelelsen, og idet medlemsstaten ved samme meddelelse oplyses om, at de udgifter, der afholdes, før den har truffet passende korrigerende foranstaltninger, ikke vil blive overtaget af EUGFL.

Domstolens bemærkninger

42 Indledningsvis bemærkes, at artikel 8, stk. 1, i forordning nr. 1663/95 bestemmer følgende:

»Når Kommissionen som følge af en undersøgelse finder, at udgifterne ikke er afholdt efter EF-reglerne, meddeler den den pågældende medlemsstat sine resultater og de korrigerende foranstaltninger, der skal træffes for at sikre, at reglerne fremtidig overholdes, og giver en vurdering af eventuelle udgifter, som den påtænker at udelukke i henhold til artikel 5, stk. 2, litra c), i forordning (EØF) nr. 729/70.«

43 Selv om det, som Kommissionen har gjort gældende, er korrekt, at hverken denne bestemmelse eller artikel 5, stk. 2, litra c), i forordning nr. 729/70 er til hinder for, at den periode, som en finansiel korrektion vedrører, strækker sig ud over dato, hvor resultatet af efterprøvningen skriftligt meddeles medlemsstaten, står det ikke desto mindre fast, at disse bestemmer ikke kan udgøre en tilstrækkelig hjemmel for det valg, som Kommissionen har truffet i denne sag, idet bestemmelserne ikke udtrykkeligt bemyndiger Kommissionen til at vælge en periode, der løber ud over datoen for nævnte skriftlige meddelelse.

44 Hjemmelen findes imidlertid i bestemmelsen i artikel 5, stk. 2, litra c), i forordning nr. 729/70, sammenholdt med bestemmelserne i forordningens artikel 2 og 3, i henhold til hvilke restitutioner som ydes — og interventioner, som foretages — »efter Fællesskabets regler« inden for rammerne af den fælles markedsordning for landbruget, finansieres af EUGFL. Ved kun at tillade Kommissionen at lade EUGFL afholde interventioner, der er gennemført i overensstemmelse med fællesskabsbestemmelserne, forpligter disse bestemmelser Kommissionen til at afvise finansiering af udgifter, når den — som i denne sag — konstaterer uregelmæssigheder (jf. i denne retning dom af 7.2.1979, sag 11/76, Nederlandene mod Kommissionen, Sml. s. 245, præmis 8).

45 Heraf følger, at Kommissionen, når uregelmæssigheder, der kan begrunde en finansiel korrektion, vedvarer efter datoen for den skriftlige meddelelse af resultaterne af efterprøvningerne, er berettiget til og endog forpligtet til at tage hensyn til denne situation, når den fastsætter den periode, som den pågældende finansielle korrektion skal omfatte.

46 I nærværende sag er det ubestridt, at de mangler, som Kommissionen har konstateret, har vedvaret efter datoen for den skriftlige meddelelse af resultaterne af efterprøvningerne. Kommissionen kunne derfor gyldigt lade den finansielle korrektion omfatte en periode, der løber ud over denne dato.

47 Med hensyn til den påståede tilsidesættelse af retssikkerhedsprincippet bemærkes blot, at de græske myndigheder allerede fra meddelelsen af den skriftlige meddelelse om resultaterne af efterprøvningerne var behørigt informeret om, at Kommissionen havde til hensigt at anvende korrektionerne, indtil myndighederne traf passende korrektive foranstaltninger. Den græske regering kan under disse omstændigheder ikke med føje påberåbe sig nogen uvished, hverken om den periode, som Kommissionens resultater vedrører, eller om den periode, som de finansielle korrektioner, Kommissionen har anvendt, dækker.

48 Det tredje anbringende bør derfor også forkastes som ubegrundet.

49 Under hensyn til det anførte bør Kommissionen frifindes, for så vidt som der er nedlagt påstand om annullation eller nedsættelse af den finansielle korrektion vedrørende eksportrestitutionerne.

De finansielle korrektioner for frugt- og grøntsagssektoren

Saneringsforanstaltninger for produktionen af ferskner og nektariner

50 Det fremgår af den sammenfattende rapport, at der under den kontrol, der blev foretaget i 1997, blev konstateret mangler i de tre besøgte præfekturer, som tegner sig for 88% af det ryddede fersken og nektarinareal i Grækenland.

51 Kommissionens tjenestegrene konstaterede følgende mangler:

— I to af de tre besøgte præfekturer havde ansøgeren om rydningspræmien enten ikke eller kun delvist påtaget sig den forpligtelse til ikke at genbeplante, der er foreskrevet i artikel 3 i Kommissionens forordning (EF) nr. 2684/95 af 21. november 1995 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 2505/95 om sanering af Fællesskabets produktion af ferskner og nektariner (EFT L 279, s. 3).

— I præfekturet Imathía (Grækenland) manglede den datoangivelse på kontrolattesterne, der er fastsat i artikel 4 i forordning nr. 2684/95.

— Meddelelsen vedrørende den forventede rydningsdato, der er foreskrevet i artikel 5 i forordning nr. 2684/95, manglede enten helt eller manglede datoangivelse.

— Den omstændighed, at der i præfekturerne Imathía og Pellas (Grækenland) var et stort antal korte lejekontrakter, indgået lige før udløbet af fristen for ansøgninger om rydningspræmie, og som vedrørte parceller, der på grund af deres ringe størrelse ikke opfyldte betingelserne for udbetaling af præmien, havde ikke foranlediget de græske myndigheder til at foretage ekstrakontrol.

52 Da Kommissionen fandt, at disse mangler vedrørte afgørende dele af hovedkontroller, pålagde den en standardkorrektion på 5% af de udgifter, som Den

Hellenske Republik havde anmeldt for budgetposterne B01-1505-003 og B01-1505-004 vedrørende saneringsforanstaltninger for produktionen af ferskner og nektariner.

— *Første anbringende*

Parternes argumenter

53 Med hensyn til klagepunktet om, at der ikke forelå eller kun var delvise forpligtelser til ikke at genbeplante, har den græske regering gjort gældende, at Kommissionen har anlagt en urigtig fortolkning af artikel 2, stk. 1, litra a), i Rådets forordning (EF) nr. 2505/95 af 24. oktober 1995 om sanering af EF-produktionen af ferskner og nektariner (EFT L 258, s. 1) samt af artikel 3 og artikel 4, stk. 3, i forordning nr. 2684/95. Disse bestemmelser foreskriver ikke, at forpligtelsen til ikke at genbeplante og til at overføre denne forpligtelse til en ny jordbruger skal være indeholdt i selve teksten til ansøgningen om rydningspræmie. Det fremgår derimod af ordlyden og opbygningen af disse bestemmelser, at en sådan ansøgning blot skal ledsages af ansøgerens skriftlige accept af forpligtelsen. Landbrugsministerens beslutning nr. 417328 og 141517, der er truffet henholdsvis den 20. december 1995 og den 9. januar 1996, gentager klart disse forpligtelser.

54 De græske myndigheder har endvidere altid krævet, at ejerne på det tidspunkt, hvor ansøgningen om rydningspræmie indgives, indgiver en højtidelig erklæring om, at de forpligter sig til ikke at genbeplante, og at der oprettes et notarialiter, der fastslår, at denne forpligtelse overføres til den nye jordbruger. For så vidt som enhver oprettelse af et dokument om overdragelse af et landbrugsareal er betinget af, at der fremlægges en attest fra vedkommende myndigheder, er den nye jordbruger altid oplyst om, at det overdragne eller lejede areal er underlagt de omhandlede saneringsforanstaltninger, således at forpligtelsen til ikke at genbeplante overføres til den nye jordbruger.

55 Kommissionen har heroverfor gjort gældende, at det system, som de græske myndigheder anvender, ikke opfyldte kravene i artikel 3 i forordning nr. 2684/95. Kommissionen har anført, at i to af de tre besøgte præfekturer afkrævede de græske myndigheder ikke ansøgerne om rydningspræmien en skriftlig erklæring om, at ansøgeren forpligtede sig til i tilfælde af salg, bortforpagtning eller enhver anden form for overdragelse af parceller, der er omfattet af ansøgningen, at overføre forpligtelsen til ikke at genbeplante til den nye jordbruger. Kommissionen har anført, at det system for overdragelse af ejendom, der anvendes i Grækenland, ikke kan afhjælpe denne mangel. Det er følgeligt ikke sikkert, at ansøgeren er bekendt med alle de forpligtelser, der påhviler ham i henhold til fællesskabsbestemmelserne.

Domstolens bemærkninger

56 Indledningsvis bemærkes, at artikel 2, stk. 1, i forordning nr. 2505/95 bestemmer, at rydningspræmien kun ydes, hvis ansøgeren skriftligt forpligter sig til at foretage rydning og til at give afkald på enhver genbeplantning med ferskentræer, nektarintræer eller æbletræer bortset fra træer med æbler til fremstilling af æblecider. I henhold til artikel 3 i forordning nr. 2684/95 skal ansøgningen om rydningspræmien »ledsages« dels af denne skriftlige erklæring, dels af en skriftlig tilladelse til rydning fra ejeren af parcellen. I tilladelsen forpligter ejeren sig til at overføre forpligtelsen til ikke at genbeplante til enhver ny jordbruger.

57 Selv om det — som generaladvokaten har anført i punkt 67 i forslaget til afgørelse — ikke fremgår af ordlyden af disse to bestemmelser, at forpligtelserne for ansøgeren om præmien og for ejeren af parcellen skal fremgå af ansøgningen om rydningspræmie, står det ikke desto mindre fast, at disse bestemmelser kræver, at de skriftligt har påtaget sig disse forpligtelser.

58 Herefter bemærkes, at artikel 4, stk. 1, i forordning nr. 2684/95 bestemmer, at »[m]yndighederne kontrollerer oplysningerne i de modtagne ansøgninger ved

besøg på stedet, registrerer den i artikel 3 omhandlede forpligtelse og konstaterer i givet fald, at ansøgningerne kan tages i betragtning«.

59 Det fremgår af denne bestemmelse, at ansøgningen om rydningspræmie obligatorisk skal ledsages af de skriftlige erklæringer, der kræves i henhold til artikel 3 i forordning nr. 2684/95, idet myndighederne ikke kan registrere en forpligtelse, som den ikke er i besiddelse af.

60 Endelig bemærkes, at den græske regering ikke har bestridt rigtigheden af de konstateringer, Kommissionens tjenestegrene har foretaget under deres kontroller. Det må følgeligt anses for bevist, at de græske myndigheder ikke altid har krævet en skriftlig erklæring fra ansøgeren om rydningspræmie for at sikre, at denne oplyser den nye jordbruger om forpligtelsen til ikke at genbeplante den af ansøgningen omfattede parcel.

61 Et system som det, der anvendes i Grækenland, opfylder imidlertid ikke de krav, der stilles i fællesskabsbestemmelserne, for så vidt som det ikke gør det muligt for myndighederne på det tidspunkt, hvor de foretager den i artikel 4, stk. 1, i forordning nr. 2684/95 omhandlede kontrol, at være i besiddelse af de skriftlige erklæringer, der kræves i henhold til samme forordnings artikel 3.

62 Heraf følger, at Kommissionen i denne sag ikke har begået nogen fejl ved fortolkningen og anvendelsen af artikel 2, stk. 1, i forordning nr. 2505/95 og af artikel 3 og artikel 4, stk. 1, i forordning nr. 2684/95.

63 Det første anbringende bør derfor forkastes som ubegrundet.

— *Andet anbringende*

Parternes argumenter

64 Den græske regering har med hensyn til, at der mangler datoangivelser på kontrolattesterne, bebrejdet Kommissionen for at have anlagt en urigtig fortolkning af artikel 4 i forordning nr. 2684/95 og for at have fejlvurderet de faktiske omstændigheder. Bestemmelsen foreskriver ikke, at datoen for den foretagne kontrol fremgår af selve kontrolattesten, eller at datoen, såfremt den ikke fremgår af attesten, kan fremgå af andre officielle dokumenter. At datoen for kontrollen ikke fremgår af attesterne i præfekturet Imathía, er ikke tilstrækkeligt til at konkludere, at den krævede kontrol ikke er blevet foretaget. Visse officielle dokumenter beviser desuden, at kontrollen har fundet sted.

65 Kommissionen har gjort gældende, at det er umuligt at kontrollere, om bestemmelserne i artikel 4 i forordning nr. 2684/95 blev overholdt i den omhandlede periode, idet de attestationer, der dokumenterer, at de nationale inspektører har foretaget besøg på stedet, og at ansøgningerne kan efterkommes, ikke er påført dato. Inspektørerne var endvidere ikke i stand til præcist at angive datoen for besøget på parcellerne. Med hensyn til argumentet om, at det var muligt at få en præcis angivelse af datoerne for kontrollen ved hjælp af andre officielle dokumenter, har Kommissionen anført, at der ikke er fremlagt nogen beviser for, at kontrollen blev foretaget inden for den fastsatte frist. Kommissionen har gjort gældende, at det er uomgængelig nødvendigt, at datoerne anføres præcist, for så vidt som saneringsprogrammer — som de i denne sag omhandlede — generelt er tidsbegrænsede.

Domstolens bemærkninger

66 Det bemærkes, at ansøgning om rydningspræmie ifølge artikel 3, stk. 1, i forordning nr. 2684/95 skal indgives til medlemsstaternes myndigheder, inden rydningen påbegyndes og senest den 31. januar 1996.

67 Artikel 4 i forordning nr. 2684/95 bestemmer bl.a., at myndighederne efter modtagelse af en ansøgning om rydningspræmie kontrollerer oplysningerne i den modtagne ansøgning ved besøg på stedet og i givet fald konstaterer, at ansøgningen kan tages i betragtning. Ifølge samme bestemmelse meddeler myndighederne, senest to måneder efter at ansøgningen er indgivet, ansøgeren, om den er godkendt. Rydning skal ske inden to måneder efter meddelelsen og senest den 30. april 1996.

68 Artikel 5 i forordning nr. 2684/95 bestemmer:

»1. Jordbrugeren meddeler myndighederne den forventede dato for rydningen. Myndighederne konstaterer ved besøg på hver enkelt parcel, at rydningen er foretaget i overensstemmelse med bestemmelserne i denne forordning og attesterer, i hvilken periode rydningen fandt sted.

2. Rydningspræmien udbetales senest tre måneder efter den konstatering, der er omhandlet i stk. 1.«

69 Selv om det — som den græske regering har gjort gældende — er korrekt, at artikel 4 i forordning nr. 2684/95 ikke udtrykkeligt bestemmer, at datoen for den i bestemmelsen omhandlede kontrol skal fremgå af kontrolattesten, står det ikke desto mindre fast, at myndighederne i betragtning af det ved denne forordning indførte system, der hviler på en tidsplan og meget stramme frister, skal kunne være i stand til at fastslå den nøjagtige dato, hvorpå en parcel er blevet kontrolleret.

70 For så vidt som den græske regering i den foreliggende sag hverken under forligsproceduren eller under retsforhandlingerne for Domstolen har fremlagt dokumenter, der kan bevise de nøjagtige datoer, hvorpå den i artikel 4 i forordning nr. 2684/95 omhandlede kontrol blev foretaget, skal det fastslås, at den ikke har bevist, at Kommissionens konstateringer på området er fejlagtige.

71 Det andet anbringende bør derfor også forkastes som ubegrundet.

— *Tredje anbringende*

Parternes argumenter

72 Den græske regering har med hensyn til manglerne vedrørende den forudgående meddelelse af den forventede dato for rydningen gjort gældende, at Kommissionen har anlagt en urigtig fortolkning af artikel 5 i forordning nr. 2684/95. Denne bestemmelse foreskriver på ingen måde, at den forventede dato for rydningen skal meddeles myndighederne skriftligt. Bestemmelsen foreskriver ingen særlig meddelelsesform, hvorfor en mundtlig meddelelse af datoen også er gyldig. Det er desuden tilstrækkeligt, at myndighederne kan efterprøve, at rydningen har fundet sted inden for en vis periode, for så vidt som formålet med

bestemmelsen er at sikre, at rydningen faktisk gennemføres. Om meddelelsen er skriftlig eller mundtlig, eller om den ligger før eller efter rydningen, har ingen indflydelse på retmæssigheden af de afholdte udgifter.

73 Kommissionen har anført, at jordbrugeren i henhold til artikel 5 i forordning nr. 2684/95 skal meddele myndighederne den forventede dato for rydningen. Oplysningerne om datoen for besøget på parcellen og om den forventede dato for rydningen er af afgørende betydning i betragtning dels af, at der ved indgivelsen af ansøgningen skal foretages en kontrol på stedet af alle oplysningerne om parcellen og tilplantningen, dels af, at myndighederne er forpligtede til at sikre, at rydningen er foretaget i overensstemmelse med fællesskabsbestemmelserne. Mundtlig meddelelse af de forventede datoer for rydningen fremgår ikke af nogen beviselementer i de nationale myndigheders sagsakter. Der kan derfor ikke tages hensyn hertil.

Domstolens bemærkninger

74 Det bemærkes, at artikel 5, stk. 1, i forordning nr. 2684/95 — således som den græske regering har anført — ikke fastsætter, hvorledes den forventede dato for rydningen skal meddeles myndighederne, og at det derfor tilkommer disse myndigheder at fastsætte, hvilke meddelelsesformer ansøgerne gyldigt kan anvende ved meddelelsen af denne dato.

75 Det skal imidlertid fastslås, at den eller de meddelelsesformer, der således vælges, i betragtning af den retspraksis, der er henvist til i denne doms præmis 11 og 17, skal gøre det muligt for myndighederne at bevise, at fællesskabsbestemmelserne er blevet overholdt, og at datoen for rydningen derfor faktisk er blevet meddelt dem, således som artikel 5, stk. 1, i forordning nr. 2684/95 foreskriver.

76 Det skal tilføjes, at den omhandlede meddelelse ifølge ordlyden af artikel 5, stk. 1, i forordning nr. 2684/95, hvoraf det fremgår, at det er den »forventede« dato for rydningen, der skal meddeles — i modsætning til hvad den græske regering har gjort gældende — skal finde sted, før ansøgeren foretager rydningen.

77 Kommissionen kan ikke anses for at have anlagt en urigtig fortolkning af artikel 5 i forordning 2684/95, for så vidt som den græske regering i den foreliggende sag ikke har bestridt rigtigheden af Kommissionens konstateringer om, at der ikke foreligger beviselementer, der kan godtgøre, at den forventede dato for rydningen er blevet meddelt myndighederne rettidigt.

78 Det tredje anbringende bør derfor ligeledes forkastes som ubegrundet.

— *Fjerde anbringende*

Parternes argumenter

79 Den græske regering har med hensyn til fastlæggelsen af størrelsen af de parceller, der giver ret til rydningspræmie, gjort gældende, at Kommissionen har anlagt en urigtig fortolkning og anvendelse af artikel 1 og 2 i forordning nr. 2505/95 samt af artikel 1, stk. 2, i forordning nr. 2684/95. Disse artikler kræver hverken, at lejekontrakterne for de parceller, for hvilke der er indgivet ansøgning om rydningspræmie, er langtidskontrakter, eller at de skal afsluttes et godt stykke tid inden den 31. januar 1996. Da Kommissionen desuagtet nægtede at betale rydningspræmien i tilfælde af lejekontrakter, der ikke opfyldte disse betingelser, har den tilsidesat disse bestemmelser.

80 Kommissionen har gjort gældende, at i præfekturet Imathía og i underpræfekturet Édessa (Grækenland) blev ansøgninger om rydningspræmie vedrørende parceller, der i løbet af januar 1996 blev lejet ud for en periode, der ofte ikke oversteg et eller to år, generelt efterkommet. Uden at anfægte retten til at indgå sådanne lejekontrakter, har Kommissionen ikke desto mindre anført, at kontrakterne indebærer en forhøjet risiko for, at fællesskabsbestemmelserne ikke overholdes, og at de græske myndigheder derfor burde have undersøgt kontrakternes rigtighed.

Domstolens bemærkninger

81 I medfør af artikel 1 i forordning nr. 2505/95 modtager fersken- og nektarinproducenterne i Fællesskabet i produktionsåret 1995 efter anmodning herom og på de i forordningen fastlagte betingelser en engangspræmie for rydning af fersken- og nektarintræer.

82 I medfør af samme forordnings artikel 2, stk. 1, ydes rydningspræmien bl.a. kun, hvis modtageren skriftligt forpligter sig til på én gang at foretage rydning eller lade foretage rydning inden den 30. april 1996 af alle fersken- og nektarintræer i sin fersken- og nektarinplantage, hvis denne er på mindre end 1,5 ha, eller af hele sin fersken- og nektarinplantage eller en del deraf, hvis plantagen er på 1,5 ha eller derover, på betingelse af, at det ryddede areal er på mindst 1,5 ha.

83 I medfør af artikel 1, stk. 2, i forordning nr. 2684/95 ydes rydningspræmien for rydning af plantager med et areal på 0,5 ha eller mere på en eller flere parceller. I medfør af samme artikels stykke 3 skal rydningen omfatte en hel parcel eller i visse tilfælde en sammenhængende del af en parcel.

84 Selv om det — således som den græske regering har gjort gældende, og Kommissionen har erkendt — er korrekt, at artikel 1 og 2 i forordning nr. 2505/95 samt artikel 1, stk. 2, i forordning nr. 2684/95 ikke forbyder, at der indgås korte lejekontrakter i perioden umiddelbart forud for den dato, inden hvilken ansøgningerne om rydningspræmien skal være indgivet, står det ikke desto mindre fast, at det, for så vidt som disse bestemmelser ikke skal betragtes isoleret, men skal læses i lyset af de forpligtelser, der er henvist til i denne doms præmis 11, påhviler de nationale myndigheder med henblik på at sikre en korrekt anvendelse af disse bestemmelser at træffe de nødvendige foranstaltninger og foretage den nødvendige kontrol til at sikre, at de udgifter, der afholdes af EUGFL, er retmæssige.

85 Heraf følger, at de nationale myndigheder skal udvise en særlig agtpågivenhed, når de konstaterer, at der indgås et unormalt højt antal korte lejekontrakter vedrørende parceller, der i mangel af disse kontrakter ikke ville opfylde de betingelser, der er fastsat for tildeling af de pågældende præmier. De nationale myndigheder skal i så tilfælde foretage ekstrakontroller for at sikre, dels at kontrakterne er reelle, dels at en enkelt parcel ikke er omfattet af flere kontrakter.

86 I betragtning af, at det i den foreliggende sag er ubestridt, dels at de græske myndigheder havde kendskab til, at der blev indgået et unormalt højt antal korte lejekontrakter vedrørende parceller, hvis ringe areal hindrede, at de kunne give ret til udbetaling af en rydningspræmie, dels at de græske myndigheder ikke kontrollerede disse kontrakter med de formål, der er beskrevet i foregående præmis, skal det fastslås, at myndighederne ikke har bevist, at de har udvist den omhu, der er nødvendig for at opfylde de forpligtelser, der påhviler dem i medfør af fællesskabsbestemmelserne, og at Kommissionen ikke har begået fejl ved fortolkningen eller anvendelsen af artikel 1 og 2 i forordning nr. 2505/95 eller af artikel 1, stk. 2, i forordning nr. 2684/95.

87 Det fjerde anbringende bør derfor også forkastes som ubegrundet.

88 Under hensyn til det anførte bør Kommissionen frifindes, for så vidt som der er nedlagt påstand om annullation af den finansielle korrektion vedrørende saneringsforanstaltninger for produktionen af ferskner og nektariner med hensyn til budgetposterne B01-1505-003 og B01-1505-004.

Forarbejdning af ferskner

89 De undersøgelser, som Kommissionens tjenestegrene gennemførte i Grækenland 1997, førte Kommissionen til at pålægge en finansiel korrektion på 10% af de udgifter for budgetpost B01-1512-001 for forarbejdning af ferskner, som Den Hellenske Republik havde anmeldt. Kommissionen baserede — som det fremgår af den sammenfattende rapport — afgørelsen på følgende klagepunkter:

— De følgesedler, hvorpå det græske kontrolsystem — som de græske myndigheder har anført — bygger, er upålidelige.

— Der blev konstateret alvorlige mangler ved kontrolsystemet, idet de græske myndigheder ikke kunne bevise, at de påståede kontroller faktisk var blevet gennemført.

— Den minimumspris, som forarbejdningsvirksomheden skal betale producenten, blev ikke overholdt.

90 Med hensyn til det sidste klagepunkt er det i den sammenfattende rapport anført, at der ifølge de nationale bestemmelser vedrørende kvalitetskrav for ferskner til forarbejdning må kasseres op til 5% af den leverede mængde produkter. De hermed forbundne reduktioner skal betragtes som en tilsidesættelse af den minimumspris, der skal betales producenten. Et parti produkter kan kun accepteres eller afvises i sin helhed, og den minimumspris, der skal betales, skal beregnes på grundlag af hele den leverede mængde.

— *Første anbringende*

Parternes argumenter

91 Det første anbringende, den græske regering har fremført, er, dels at Kommissionen har anlagt en urigtig fortolkning af artikel 15 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 1558/91 af 7. juni 1991 om gennemførelsesbestemmelser for producentstøtteordningen for produkter forarbejdet på basis af frugt og grøntsager (EFT L 144, s. 31), og af artikel 14 i Kommissionens forordning (EF) nr. 504/97 af 19. marts 1997 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets

forordning (EF) nr. 2201/96 for så vidt angår produktionsstøtteordningen for forarbejdede frugter og grøntsager (EFT L 78, s. 14), dels at Kommissionen fejlvurderede de faktiske omstændigheder.

92 Den græske regering har til støtte for sit anbringende gjort gældende, at forordning nr. 1558/91, der fandt anvendelse i den periode, som den finansielle korrektion omfatter, hverken foreskriver, at der skal udfyldes en følgeseddel, eller at der føres bøger over vejninger, idet forordningens artikel 15, stk. 1, litra a), kun nævner, at der kan udstedes kvitteringer. Artikel 14 i forordning nr. 504/97, der — selv om den henviser til »modtagelseskvitteringer« i stedet for til kvitteringer — i det væsentlige svarer til artikel 15 i forordning nr. 1558/91, foreskriver heller ikke nogen forpligtelse til at udstede sådanne dokumenter, men præciserer, at de eventuelt kan udstedes.

93 Den græske regering har med hensyn til vurderingen af de faktiske omstændigheder gjort gældende, at inspektørerne under den undersøgelse, som Kommissionens tjenestegrene gennemførte, formentligt forvekslede følgesedler med adressekort.

94 Kommissionen har gjort gældende, at dens tjenestegrene under de undersøgelser, der blev gennemført i Grækenland, af de græske myndigheder blev oplyst om, at alle de græske kontrolsystemer byggede på følgesedler. For så vidt som disse sedler, der normalt skulle have været underskrevet af repræsentanterne for producenten, transportøren og forarbejdningsvirksomheden, ikke var påført alle disse underskrifter, eller idet de med nogle enkelte undtagelser ikke var vedlagt nogen beviser for vejning, var de imidlertid ikke pålidelige beviser med hensyn til den nøjagtige vægt af de produkter, der blev leveret af producenterne. Det var under disse omstændigheder umuligt at foretage kontrol med den udbetalte støtte, og der var en høj risiko for, at der blev udbetalt støtte, der ikke var i overensstemmelse med fællesskabsbestemmelserne.

Domstolens bemærkninger

95 Det bemærkes, at artikel 15 i forordning nr. 1558/91 bestemmer følgende:

»1. Forarbejdningsvirksomheden skal føre bøger, hvoraf i det mindste følgende fremgår:

a) de råvaresendinger, der indkøbes og indgår til virksomheden hver dag med angivelse af, hvilke sendinger der er omfattet af forarbejdningskontrakter eller skriftlige tillægsaftaler, og numrene på de kvitteringer, der måtte blive udstedt for disse sendinger

b) hver sendings vægt og medkontrahentens navn og adresse

c) mængderne af de forarbejdede produkter, der hver dag er fremstillet ved forarbejdning af råvarerne, med særskilt angivelse af de støtteberettigede mængder

d) mængderne af og priserne for de produkter, der forlader forarbejdningsvirksomheden, sending for sending, med angivelse af varemodtager; registreringen i bøgerne kan ske ved henvisning til støttedokumenter, når disse indeholder de foreskrevne oplysninger.

2. Forarbejdningsvirksomheden skal opbevare dokumentation for, at der er erlagt betaling for alle de råvarer, der er indkøbt i henhold til forarbejdningskontrakter eller skriftlige tillægsaftaler.

3. Forarbejdningsvirksomheden skal undergive sig enhver form for kontrol eller tilsyn, der betragtes som nødvendig, og skal føre eventuelle yderligere af de nationale myndigheder foreskrevne regnskaber, der gør det muligt for dem at gennemføre enhver kontrol, som de finder nødvendig. Hvis kontrollen ikke kan gennemføres på grund af forhold, som skyldes ansøgeren, uanset at denne er blevet opfordret til at tillade kontrollen, udbetales der ingen støtte for det pågældende produktionsår.«

96 Artikel 16, stk. 1 og 2, i forordning nr. 1558/91 har følgende ordlyd:

»1. De ansvarlige myndigheder efterser hvert produktionsår forarbejdningsvirksomhedens bøger og foretager stikprøvekontrol på stedet af et antal ansøgninger om støtte, der mindst svarer til 15% af mængden af de pågældende færdigvarer, for at efterprøve:

a) at de forarbejdede produkter, som der kan ansøges om støtte for, er i overensstemmelse med gældende kvalitetsnormer; giver analysen af de officielt udtagne prøver resultater, som afviger fra dem, der er bogført af forarbejdningsvirksomheden, og viser disse resultater, at EF-mindstekravene

til kvalitet ikke er opfyldt, udbetales der ikke støtte for den pågældende forarbejdning

b) at den mængde råvarer, der er anvendt i forarbejdningen, svarer til den mængde, der er anført i ansøgningen om støtte

c) at den pris, der er betalt for de råvarer, som er anvendt i forarbejdningen af de under litra a) omhandlede produkter, mindst er lig med den fastsatte minimumspris,

og

d) at råvarerne opfylder de fastsatte kvalitetskrav.

2. De ansvarlige myndigheder foretager også hvert produktionsår stikprøvekontrol:

a) i forarbejdningsvirksomhederne af de leverede råvarers vægt

b) af underskrifterne på de i artikel 14, stk. 2, omhandlede fakturaer og af rigtigheden af disse fakturaer, f.eks. ved at sammenkalde de pågældende parter.«

97 Artikel 14 i forordning nr. 504/97 bestemmer:

»1. Forarbejdningsvirksomheden skal føre bøger med mindst følgende oplysninger:

a) de partier råvarer, der indkøbes og indgår til virksomheden hver dag, med angivelse af, hvilke partier der er omfattet af forarbejdningskontrakter eller tillægsaftaler, samt numrene på de modtagelseskvitteringer, der måtte blive udstedt for disse partier

b) hvert indgået partis vægt samt medkontrahentens navn og adresse

c) mængderne af de færdigvarer, der hver dag fremstilles ved forarbejdning af råvarerne, med særskilt angivelse af de støtteberettigede mængder og andre mængder

d) for produkter på basis af tomater, mængderne af de færdigvarer, der hver dag fremstilles ved forarbejdning af de råvarer uden for kvoten, som minimumsprisen er overholdt for

e) mængderne af og priserne på de produkter, der forlader forarbejdningsvirksomheden, parti for parti, med angivelse af modtager. Registreringen i bøgerne kan ske ved henvisning til bilag for så vidt disse indeholder ovennævnte oplysninger.

2. Forarbejdningsvirksomheden skal opbevare bevis for, at der er erlagt betaling for alle de råvarer, der er indkøbt i henhold til forarbejdningskontrakter eller tillægsaftaler.

3. Forarbejdningsvirksomheden skal undergive sig enhver form for inspektion eller kontrol, der anses for nødvendig, og skal føre eventuelle yderligere af de nationale myndigheder foreskrevne bøger, der gør det muligt for dem at gennemføre den kontrol, de finder nødvendig. Kan kontrollen eller inspektionen ikke gennemføres på grund af forhold, som skyldes forarbejdningsvirksomheden, selv om denne er blevet opfordret til at tillade kontrollen eller inspektionen, udbetales der ikke støtte for det pågældende produktionsår.«

98 Det fremgår af artikel 15 og artikel 16, stk. 1 og 2, i forordning nr. 1558/91 samt af artikel 14 i forordning nr. 504/97, at de nationale myndigheder er forpligtede til at gennemføre en kontrol, der kan sikre, at fællesskabsbestemmelserne vedrørende produktionsstøtten for forarbejdede frugter og grøntsager overholdes.

99 For så vidt som den græske regering dels ikke bestrider, at det kontrolsystem, der er indført i Grækenland for at opfylde denne forpligtelse, bygger på anvendelse af følgesedler, dels på ingen måde anfægter rigtigheden af de konstateringer, Kommissionens tjenestegrene foretog med hensyn til bevisværdien af de

følgesedler, tjenestegrenene kontrollerede, kan regeringen ikke bebrejde Kommissionen for at have anlagt en urigtig fortolkning af de bestemmelser, som regeringen har påberåbt sig, eller for at have fejlvurderet de faktiske omstændigheder.

100 Det første anbringende bør derfor forkastes som ubegrundet.

— *Andet anbringende*

Parternes argumenter

101 Til støtte for sit andet anbringende vedrørende en urigtig fortolkning af artikel 15 og 16 i forordning nr. 1558/91 og en urigtig vurdering af de faktiske omstændigheder har den græske regering gjort gældende, at Kommissionen generelt henviser til, at der mangler underskrifter på dokumenter, og at der foreligger manglende kontrol, uden at præcisere sine klagepunkter.

102 Den græske regering har tilføjet, at såfremt det klagepunkt om manglende kontrol, som Kommissionen på generel vis har fremsat, i realiteten vedrører manglende kontrol af varebeholdninger, er klagepunktet irrelevant, idet en sådan kontrol ikke er foreskrevet i forordning nr. 1558/91 eller nr. 504/97. Myndighederne havde ikke desto mindre under alle omstændigheder gennemført en sådan kontrol, og kontrolrapporterne vedrørende alle de fabrikker, der ligger i de

præfekturer, som Kommissionens tjenestegrene besøgte i august 1998, er blevet tilsendt Kommissionen.

103 Regeringen har endvidere anført, at den kontrolsats, myndighederne gennemførte, altid havde været højere end den sats, der er foreskrevet i artikel 16, stk. 1, litra b), i forordning nr. 1558/91, og at den derfor ikke kunne begrunde anvendelsen af en finansiel korrektion.

104 Kommissionen har gjort gældende, at Kommissionens tjenestegrene konstaterede, at der manglede såvel kontrolrapporter som beskrivende oplysninger, der kunne gøre det muligt at efterprøve, hvorledes kontrollerne var gennemført. Den har anført, at de græske myndigheder under kontrollen i Giannitsá (Grækenland) ikke var i stand til at fremlægge kopier af disse rapporter, hvorimod de under kontrollen i Édessa fremlagde rapporter, der ikke indeholdt nogen angivelser med hensyn til kontrollernes resultat eller form.

Domstolens bemærkninger

105 Det er tilstrækkeligt at bemærke, at de argumenter, den græske regering har fremført til støtte for det andet anbringende, ikke besvarer de klagepunkter, Kommissionen har fremført, og ikke kan afkræfte Kommissionens konstateringer om, at kontrolrapporterne enten var utilstrækkelige eller ikke kunne fremlægges for Kommissionens inspektører.

106 Heraf følger, at det andet anbringende også bør forkastes som ubegrundet.

— *Tredje anbringende*

Parternes argumenter

107 Den græske regerings tredje anbringende vedrører en urigtig fortolkning af artikel 9 i forordning nr. 504/97. Det fremgår af denne bestemmelse, der alene regulerer forholdet mellem forarbejdningsvirksomhederne og producentorganisationerne, at forarbejdningsvirksomhederne skal betale minimumsprisen til producentorganisationerne. I Grækenland skal de omhandlede betalinger altid foretages ved bankoverførsel, og kvitteringen herfor vedlægges enhver sag om ansøgning om støtte. De græske procedurer er derfor fuldstændigt i overensstemmelse med nævnte artikel 9.

108 Med hensyn til de betalinger, som producentorganisationerne foretager til deres medlemmer, har den græske regering gjort gældende, at de ikke er reguleret i forordning nr. 1558/91. I den foreliggende sag modtager producentorganisationerne de samlede beløb, som transportvirksomhederne skal betale, og de beløb, som visse af disse organisationer tilbageholder, har til formål at dække producenternes forskellige gæld. De tilbageholdte beløb er i overensstemmelse med såvel forordning nr. 1558/91 som forordning nr. 504/97 og har endvidere ingen indflydelse på Fællesskabets budget. De kan derfor ikke begrunde anvendelsen af en finansiel korrektion. De enkelte tilsidesættelser af fællesskabsbestemmelserne, som dem, Kommissionens tjenestegrene fandt, kan ikke bringe systemets funktion eller lovligheden af forvaltningen af Fællesskabets midler i fare i en sådan grad, at det kan begrunde anvendelsen af en finansiel korrektion på 10% af de anmeldte udgifter.

109 Kommissionen har gjort gældende, at det tredje anbringende ikke vedrører det klagepunkt, der ligger til grund for den omtvistede finansielle korrektion, nemlig den generelle nedsættelse — ved anvendelse af en kasseringssats — af den mængde af leverede varer, der tages hensyn til ved betalingen af minimumsprisen.

Den græske regering henviser til andre beløb, der tilbageholdes, end dem, der anfægtes. De beløb, som den græske regering henviser til, og som tilbageholdes af producentorganisationerne på grund af forskellige gebyrer, nedsætter yderligere den minimumspris, der udbetales til producenterne.

Domstolens bemærkninger

110 Det er tilstrækkeligt at bemærke, at de argumenter, som den græske regering har fremført til støtte for sit tredje anbringende, er irrelevante, for så vidt som de har til formål at godtgøre, at beløb, der tilbageholdes af producentorganisationerne, er i overensstemmelse med fællesskabsbestemmelserne, hvorimod det klart fremgår af den sammenfattende rapport, at Kommissionen ikke tog hensyn til disse beløb, da den besluttede at pålægge den omtvistede finansielle korrektion.

111 Heraf følger, at det tredje anbringende ligeledes bør forkastes som ubegrundet.

— *Fjerde anbringende*

Parternes argumenter

112 Den græske regering har subsidiært anført, at satsen for den omhandlede finansielle korrektion er uforholdsmæssig, sammenlignet med grovheden af de mangler, der er konstateret, at den anfægtede beslutning savner begrundelse, idet

Kommissionen ikke har godtgjort graden af den risiko, Fællesskabets midler blev udsat for, og at Kommissionen har overskredet grænserne for det skøn, den har ved afslutningen af EUGFL-regnskaber. Den finansielle korrektion bør derfor annulleres eller under alle omstændigheder nedsættes til 2% af de anmeldte udgifter.

113 Kommissionen har gjort gældende, at de mangler, der blev konstateret under de undersøgelser, som Kommissionens tjenestegrene gennemførte, ledte den til den konklusion, at der var en høj risiko for tab for EUGFL, og at den derfor med føje kunne pålægge den omtvistede finansielle korrektion.

Domstolens bemærkninger

114 Det bemærkes, at medlemsstaterne er forpligtede til at træffe de nødvendige foranstaltninger og foretage den fornødne kontrol for at sikre, at de af EUGFL finansierede foranstaltninger virkelig er blevet gennemført og på behørig måde, og at Kommissionen er forpligtet til at afvise udgifter fra EUGFL-finansiering, når den konstaterer uregelmæssigheder.

115 For så vidt som den græske regering, som det fremgår af denne doms præmis 99 og 105, ikke har opfyldt disse forpligtelser, og for så vidt som de mangler i det græske kontrolsystem, som Kommissionen fandt, vedrørte væsentlige dele af systemet, kunne den med rimelighed antage, at der var en høj risiko for generelle tab for EUGFL, og i overensstemmelse med de retningslinjer, der er fastsat i

dokument nr. VI/5330/97, pålægge en standardkorrektion på 10% af samtlige de omhandlede udgifter.

116 Det fjerde anbringende bør således også forkastes som ubegrundet.

117 Kommissionen bør herefter frifindes for påstanden om annullation af den finansielle korrektion for budgetpost B01-1512-001 med hensyn til forarbejdning af ferskner.

118 På baggrund af ovenstående betragtninger bør Kommissionen frifindes i det hele.

Sagens omkostninger

119 I henhold til procesreglementets artikel 69, stk. 2, pålægges det den tabende part at betale sagens omkostninger, hvis der er nedlagt påstand herom. Da Kommissionen har nedlagt påstand om, at Den Hellenske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger, og Den Hellenske Republik har tabt sagen, bør det pålægges den at betale sagens omkostninger.

På grundlag af disse præmisser

udtaler og bestemmer

DOMSTOLEN (Sjette Afdeling)

1) **Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber frifindes.**

2) **Den Hellenske Republik betaler sagens omkostninger.**

Puissochet Schintgen Gulmann

Macken Colneric

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 9. januar 2003.

R. Grass

Justitssekretær

J.-P. Puissochet

Formand for Sjette Afdeling